

Modus operandi

Vrsta: Seminarski | Broj strana: 8 | Nivo: Pravni fakultet

SADRŽAJ

UVOD

Korišćenje ovog metoda u kriminalistici, prilikom rasvetljavanja krivičnog dela, potiče još iz vremena kada sama kriminalistika nije bila formirana kao nauka. Začetnik kriminalistike Hans Gros isticao je da je najvažniji trag krivičnog dela upravo način izvršenja krivičnog dela, upotrebljavajući pritom izraz *modus furudi*. Albert Weingart navodi da zločin u mnogim pojedinostima nosi tipove izvesnih osobina učinioca i zato se na osnovu pojedinih okolnosti dela može zaključiti o svojstvima učinioca, pa prema tome on uhvatiti. Weingart takodje navodi da se prilikom rasvetljavanja krivičnog dela treba koristiti iskustvima do kojih se došlo istraživanjem sličnih krivičnih dela.

Modus operandi ima veoma značajnu ulogu prilikom otkrivanja nepoznatog učinioca, pre svega ako se radi o profesionalnim izvršiocima krivičnih dela

U ovu evidenciju unose se krivična dela sa poznatim i nepoznatim učiniocima izvršena na specifičan način, po kome se mogu individualno odrediti i dovesti u vezu sa pojedinom delikventima koji krivična dela vrše na sličan način.

MODUS OPERANDI

Modus operandi se zasniva na činjenici da profesionalni kriminalci vrše istovetna krivična dela, odnosno napadaju iste objekte ili se služe istim sredstvima izvršenja, tj. primenjuju potpuno iste tehnike.

Ponavljanje istih krivičnih dela kod pojedinih izvršioaca pa čak i iz navike, dovodi do specijalizacije, odnosno usmeravanje na izvršenje samo tih krivičnih dela.

Specijalizacija kriminalne aktivnosti, koja se ogleda u ponavljanju načina izvršenja tj. usavršavanja izvršenja pojedinih krivičnih dela predstavlja osnovu primene kriminalističkih metoda otkrivanja nepoznatog učinioca krivičnih dela.

Prilikom otkrivanja ovakvih izvršioaca krivičnih dela, sastavljaju se evidencije u koje ulaze podaci načina izvršenja pojedinih krivičnih dela.

Na osnovu te evidencije možemo suziti krug potencijalnih izvršioaca, odnosno identifikovati izvršioaca ukoliko način izvršenja krivičnog dela ukazuje na sličnost sa već evidentiranim.

U okviru evidencije izvršena je klasifikacija prema vrsti izvršenih krivičnih dela, a unutar svake grupe se vrši podklasifikacija na osnovu određenih kriterijuma. Sastoji se od fascikli u kojima se nalaze krivične prijave protiv nepoznatog izvršioaca i od kartoteke krivičnih dela sa nepoznatim izvršiocom. Unutar svake grupe vrši se podklasifikacija na osnovu odredjenih kriterijumima mesta, vremena, sredstva izvršenja i dr. Na taj način se na osnovu sličnosti u kartoteci povezuju neka krivična dela čiji su učinioci nepoznati i po istom osnovu se vrši provera u evidenciji odredjenih kategorija učinilaca krivičnih dela. Nakon rasvetljavanja jednog od evidentiranih krivičnih dela, otkriveni učinilac se može dovesti u vezu sa evidentiranim krivičnim delima iste vrste, koja je izvršena na isti način.

Podaci iz ove evidencije se unose u Jedinствен informativni sistem MUP-a Republike Srbije. Kriminalistički sadržaj pojma načina izvršenja mora obuhvatati sve radnje učinioca krivičnog dela, kao što su pripremanje, izvršenje i prikrivanje krivičnog dela. Medjutim radnje pripreme i prikrivanje ne predstavljaju uvek radnje krivičnog dela. Bez obzira na to što one nemaju krivično pravno značenje, ipak su informacije o pripremanju i prikrivanju važne za otkrivanje,

rasveljivanje, i dokazivanje kriminalne delatnosti.

...

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com